

Megnyitó

Ez minden idők legsikeresebb adótanácsadói napja 1.500 résztvevővel.

Az elmúlt időszak hatásai: a parlamenti választások és kialakulóban lévő koalíciós tárgyalások, valamint az EU céljai az egységes piac megvalósítására következtében.

A mi intelmeink (Appell):

Semmilyen túlzott jelentésadási kötelezettség (Anzeigepflicht) az adótervezésről nem támogatható. Már 1 éve hallja az ember, hogy a német állam pénzügyminiszterei arról beszélnek, hogy a legális adótervezést is jelenteni és bemutatni kelljen, hogy ebből lássa a törvényalkotó, hogy hogyan alkalmazzák a törvényt (azaz előre lássa, hogy vannak-e kiskapuk benne).

Ugyanezen az irányon megy az EU, a jelentésadási kötelezettség bevezetésével, igaz, az kizárólag a határon átnyúló adótervezésre vonatkozik. Ez olyan nyomás alá helyezi az egész szakmát, amit az adótanácsadók egyesületének ellensúlyoznia kell. Természetesen érthető, hogy a törvényhozó időben akarja látni a cum-ex, cum-cum és egyéb pénzügyi tranzakciós ügyletek hatásait.

Négy példát hoznék a jelentés adás kritikus helyzeteire:

1.) az EU csak a határon átnyúló tevékenységekre ír elő jelentésadást. Akkor egy veszteséges üzleti tevékenység jogos veszteségelhatárolása a másik országban már egyből jelentésadási kötelezettséget jelent?

2.) Ezen a vonalon megy a nemzeti jelentésadás is. Ahelyett, hogy konkretizálnák az eseteket, egy színes virágcsokorként szerepeltetik a törvényben, hogy milyen eseteknél kellene: építkezés, telephely kialakítás stb. akkor ha Leverkusenből, ahol a helyi adó 4,00 elviszi a Darmstadtban lévő telephelyére az árut a vállalkozó, ahol a helyi adó 2,55 erről már jelentést kellene készíteni? Hisz ez is adótervezés.

3.) Azt azért állíthatjuk, hogy az adózók 99%-a nem vesz részt a kritikus adózási és adótervezési ügyletekben. Ha a pár fekete bárányt keresve egy egész szakmát emiatt kriminalizálunk, jelentésadási és szankcionálási kötelezettségekkel ellehetetlenítünk, akkor erre azt mondjuk, hogy ezt be kell fejezni, ez így nem megy.

4.) Mi van akkor, ha a pontatlan előírások miatt nagy mennyiségű jelentésekkel halmozzuk el azt a minisztériumot vagy adóhivatalt amiről még nem lehet semmit tudni, hogy hol és hányan lesznek. Utána az adóhatóság keresi az agresszív adótervezést, mint tűt a szénakazalban, hogy melyik releváns és melyik nem. Ezáltal épp azt nem fogja megtalálni, amire ezt az egész jelentésadási kötelezettséget létrehozta, azaz nem nyert vele semmit. Csak azt tudom javasolni a törvényhozónak, hogy koncentráljon a lényegre. Itt is igaz a mondás, a kevés néha több.

A jelentésadásnál is kérdés, hogy hogyan fog a törvényhozó erre reagálni. A cum-ex Business ügyleteknél 10 évig tartott, mire a jogi lyukakat bezárták.

Másrészt a jelentésadásnál hogyan fogja a törvény megvédeni az ügyfél és adótanácsadó (jogász) közötti bizalmi viszonyt, ami az alkotmányban rögzített. Az EU jelentésadási kötelezettsége szerint névvel kellene jelenteni, ami nem összeegyeztethető az adótanácsadók (jogászok) titoktartási kötelezettségével.

Az EU lehetőséget ad kivételekre, ha az adott országban az adott szakma privilégiumokat élvez. A különböző EU országok eltérő jogrendszere nem teszi lehetővé az egységes kezelést, és ez kizárólag a nemzeti jog megsértéséhez, alkotmányossági jogsértéshez vezet, amit mi nem tudunk elfogadni.

Üdvözlöm az Adótanácsadói Kamara elnökét (Riedlinger) és a Könyvvizsgáló Kamara elnökét, akik jelen vannak. Velük, valamint az Ügyvédi Kamara elnökével egy közös levelet írtak a Miniszterelnöknek, amelyben az adózók alkotmányossági jogsértési veszélyeiről fejezték ki aggodalmukat. Kérem az itt jelenlévő parlamenti és minisztériumi képviselőket, hogy vegyék komolyan a Bundesrat általi aggodalmakat. Ha nincs pontosan deklarálva a jelentésadási kötelezettség, akkor inkább hagyják. Nem kell hozzászólni. Nem kérünk egy újabb bürokratikus monstrumot kiépíteni az adótanácsadók terhére.

Üdvözlöm az parlamenti államtitkárt, Herr. Dr. Meistert.

Már sok éve bizalommal együtt dolgozunk az Ön területével. Tényleg bizalommal, mert sokat beszéltünk és véleményt cseréltünk, ami a fejekben maradt és a szobákat nem hagyta el, de ha valamit el akarunk érni, akkor csak így tudunk dolgozni. Ezért örülünk a részvételének és várjuk az előadását és az azt követő vitakört.

A második témám az adótanácsadói munka minőségének a biztosítása. Az európai unión belül Thomas Köplinger, az osztrák Wirtschaftstreuhänder Kamara alelnöke is jelen van. Üdvözljük.

Binnenmarkt Paket (belső piac csomag) – kerül bevezetésre, ami a szolgáltató szektor határon átnyúló szolgáltatásait hivatott megkönnyíteni. Ez azt jelenti, hogy a kérvényeket a küldő – nyújtó ország állítaná ki teljes mértékben, függetlenül attól, hogy a másik országról sem nyelvismerettel sem az ottani közigazgatási folyamatok ismeretével nem rendelkezik. Ehhez a szabályozáshoz szükséges, hogy a nemzetállamok az adott szakmához tartozó előírásokat, elvárásokat megfogalmazzák. Ezekről az elvárásokról már előre egy listát kell elküldeni az Európai Bizottságnak. Ezen lista alapján az a bizottság megnézi, hogy vannak-e az EU-s joggal nem harmonizáló kritériumok. Ezzel egy időben a nemzeti szakterület elvárásainak újrafogalmazása szükséges, amely egy kiadott lista szerint történne. Az Európai Bizottság itt egy katalógus mintát állított össze, amelyben 20 ismerv szerint kell a szakmai elvárásokat megfogalmazni. Ebben olyan kritériumok vannak, amelyre az alkotmánybíróságnak évtizedes bírósági döntéshozatal alapján kialakult jogszabályai vannak. Hogy lehetne ezt egy kritériumban megfogalmazni, amiről évtizedek alatt nincs egységes jogszabály.

Ezekkel a fejleményekkel kapcsolatosan belülről egyre nyugtalanabb leszek. Lehet, hogy az Európai Bizottság ilyen szinten belenyúl a szakmánkba. A Tanács és EU Parlament kívánságai szerint erre már 2018-tól sor kerülne. A mi véleményünk szerint ez a csomag túllő a célon, hogy a szolgáltatók belépését a belső piacra megkönnyítse. A javaslatok nem a bürokráciát építik le, hanem inkább több bürokráciát produkálnak.

A szolgáltató szektorban, hogy kinek milyen elvárásokat kell teljesíteni egy adott szolgáltatás nyújtásakor, kinek milyen kvalifikációval van erre joga és ennek a felügyelete, felügyelési jogosultsága abban az országban kell maradjon, akinél a szolgáltatást nyújtják. Ezzel ellentétes bármely olyan szabályozás bevezetése, amely a küldő ország szabályainak átvételét jelentené, azaz a hátsó ajtón át bevezetjük az küldő ország elvét (ami ellentétes az EU szabályozással).

Képzelnék el azt az esetet, hogy a lehetséges adótanácsadó kolléga Görögországban, akik mint tudjuk különösen járatosak abban, hogy milyen egy jó adórendszer és adóztatás, ő most itt Németországban szeretne adótanácsadást nyújtani. Megnyomja a „szolgáltató” gombot a számítógépen, utána nekünk itt van két hétünk arra, hogy eldöntsük, hogy ezt megkapja-e vagy nem, ha a határidőt nem tartjuk, akkor még két hét van erre, nagyszerű. Azaz négy hét gondolkodási idő után a görög itt van. Biztos, hogy ő lesz a megfelelő, aki itt adótanácsadást végezhet?

Ez felelőtlenség lenne mind az itteni adózókkal, mind a szakmánkkal, mind a közösségi jóléttel kapcsolatban. Ezzel a szabályozással az EU nemzeti szakmai törekvéseket blokkolni, vagy akár megtiltatni is tudna.

Ezért mi több minisztériumi képviselővel tartományi és országos szinten beszéltünk, az Európai parlamenti képviselőkkel még az EU Parlamenti bizottság elnökéhez is elmentünk és egy módosító indítványt fogalmaztunk meg. Emiatt fontos, hogy mi a tevékenységünket a jövőben sem hagyjuk lankadni és kritikus szemmel figyeljük az aktivitását.

Ezért a javaslatunk az új parlament részére: Vissza a jó törvényhozáshoz.

Mit éltünk át az elmúlt 4 évben? Minden előzetes figyelmeztetés ellenére az adózás rendjéről szóló törvény (AO) rohamtempóban lett keresztülvéve a parlamenten. Ezen kívül a Sozalkasse-ról szóló törvény miatt módosítják az adózás rendjéről szóló törvényt? Hát ez tényleg nehéz lesz azoknak a kollégáknak, akik a Munkaügyi Minisztériumban dolgoznak és soha nem kellett adótörvényekről módosító javaslatokat hozni, hogy megfelelőt hozzanak. Miért is kerül egyáltalán oda az ilyen törvényt módosítás? És ha tényleg megvalósították, rohamtempóban még a nyári parlamenti szünet előtt törvénybe is iktatják. Ez - hölgyeim és uraim - nem elfogadható. Ilyenre a szakma nem tud felkészülni és képviselni. Ennyire háttérbe szorítottan és ignoráltan nem állt meg ez a szakma. A jogbiztonság biztosítása miatt, ami minden adózót megillet, nem tudjuk ezt elfogadni.

Az EU-ban elharapódzott az adóelkerülő ipar kifejezés, amelynek azonban mi adótanácsadók nem vagyunk részei. Mi nem ebben az iparágban dolgozunk. Mi a törvényi felhatalmazása alapján egy szabályos adóztatásért felelünk, a törvényesség betartásáért és az adózók adójogi képviseletéért az állammal szemben. És ezt nem csak vasárnapi prédikációkban kellene megerősíteni, hanem azzal az eljárásmóddal is, amellyel a hétköznapokban a szakmánkkal bánnak. Itt üdvözlöm Prof. Rudolf Hennighoff, a Bundesfinanzhof elnökét, aki elsőként kritizálta az ilyen jogszabályhozatalt.

Újabb módosítása, az EU irányelv módosítása miatt az Információ szabadságról szóló irányelvet módosítják, az adatok és információ transzparencia megvalósítását az állampolgárok felé.

A Bund Deutsche Steuerzahler elnökét (President Kunstnagel) is üdvözljük, - ők jönnek mindig utoljára. A DATEV igazgatótanácsi elnökét, Dr. Robert Mayert üdvözlöm, aki az IT területet képviseli és Hr. Achimberg, President Bitcom elnökét is.

A digitalizáció sok területet megváltoztat egy adótanácsadással foglalkozó iroda életében, de sok új lehetőséget is hoz. Ebben kell nekünk a kollégáinkat, alkalmazottainkat és ügyfeleinket magunkkal vinni, támogatni és ebben áll a mi felelősségünk is. Nemcsak a digitális könyvelés területén tudunk megoldásokat ajánlani, hanem a gazdasági tanácsadói tevékenységünket kiépíteni. A vállalkozás számaiból gyors és konkrét javaslatokat tudunk adni. Ennek a digitalizációnak a jelentősége visszatükröződik az ideit 40. Adótanácsadói Nap mottójában „a digitális átalakulás”.